

Nu er det jo sådan, at det i en del af debatten – også i relation til, hvad fru Birthe Rønn Hornbech har sagt – har været diskuteret, om man så, hvis man er modstander af denne partistøtte, ikke burde afholde sig fra at søge den. For det er jo rigtigt, som det er blevet hævdet, at der søges. Landsorganisationerne søger om en femkrone pr. folketingsstemme, og de amtslige og de kommunale organisationer søger om tilskud efter valgtal ved amtsrådsvalg og kommunevalg. Og summen af det bliver altså de årlige ca. 30 mio. kr.

Det kan man selvfølgelig afholde sig fra, dvs. lade være med at søge om de penge, og i Fremskridtspartiet har vi selvfølgelig også overvejet, om vi skulle lade være med at indsende en ansøgning til Indenrigsministeriet og dermed spare skattekronerne for 1 mio. kr. Men det er jo lige præcis dér, kæden hopper af i argumentationen, for skattekronerne vil ikke blive sparet for denne million kroner. Tværtimod vil det være sådan, at de mennesker, der har sat deres kryds ved Fremskridtspartiet, fortsat vil skulle aflevere 5 kr. i skat til staten.

Så vores betingelse for at afstå fra at søge disse midler er, at så slipper skattekronerne altså også for at indbetale de penge, der går til Fremskridtspartiet. Ellers hænger tingene selvfølgelig ikke sammen, for så vil det være sådan, at vores vælgere med rette kan hævde, at de er med til at holde liv i andre politiske partier, og sådan kan det selvfølgelig ikke lade sig gøre at fungere.

Som sagt har vi selvfølgelig forud for fremsættelsen af dette forslag konstateret, at der var en debat i gang, og vi har med bekymring set, at der er optræk til, at tilskuddet minsandten oven i købet skal forhøjes. Og de argumenter, der i dag fremføres for en forhøjelse af tilskuddet, er nøjagtig de samme argumenter, som blev gjort gældende i 1986, inden man indførte tilskuddet. Til det må vi altså sige, at i betragtning af, at løfterne fra dengang i så ringe grad er blevet indfriet, er argumenterne udtømt, når man i dag hævder, at bare man sætter tilskuddet op, vil det nok blive godt. Det tror vi ikke rigtig på.

Det undrede mig lidt, at partiet Enhedslisten afviste lovforslaget, i betragtning af, som jeg nævnte tidligere, at partiet VS i sin tid stemte imod indførelsen af tilskuddet. At man nu har valgt at være tilhænger af tilskuddet og modstander af vores forslag, må jo skyldes, at Enhedslisten i dag er en kombination af forskellige politiske partier.

Hr. Arne Melchior fra CD fremsatte nogle bemærkninger om forholdene i Sverige og Norge og hævdede – hvilket jeg ikke vil modsige – at Danmark og Norge og Sverige er lige gode demokratier. Det tror jeg hr. Arne Melchior har fuldstændig ret i. Jeg tror ikke, det er en lakmusprøve på demokratiet, om der afholdes disse 30 mio. kr. i Danmark eller et større antal millioner i henholdsvis Sverige og Norge. Men der må også være rimelighed i tingene, og mange danskere er i deres dagligdag ganske hårdt trængt og oplever, at de har svært ved at få deres privatøkonomi til at hænge sammen.

Man kan selvfølgelig spørge: Hvor mange vil få en bedre privatøkonomi af, at de sparer de fem kroner eller de 6 kroner og 20 øre i gennemsnit? Det er ikke det, der redder folks privatøkonomi. Men det ville være et godt pædagogisk-politisk signal at sende fra Folketinget til befolkningen, at vi er klar over, at skatteskruen er gået over gevind, og at vi derfor er parat til at starte fra en ende af med at holde os tilbage fra at suge i statskassen, og dette ville være en god måde at starte på.

Vi har et søsterparti i Norge og ved da, at forholdene er langt mere gunstige for vort søsterparti i Norge med de tilskudsregler, der eksisterer deroppe. Men Fremskridtspartiet i Norge er ikke et lykkeligere parti af den grund, for det eneste, der sker, når der kommer de store checks fra statskassen, er, at man ikke alene tilpasser sit aktivitetsniveau, men også karakteren af aktiviteterne efter, at man så har flere penge at gøre godt med.

Det er et aldeles glimrende princip, at medlemmerne i de politiske partier er med til at finansiere partiets aktiviteter; det giver en helt anden grad af selvfølelse og opbakning af det, der foregår. Hvorimod når tingene bliver subsidiert, er det som så mange andre steder i vort samfund, hvor man modtager statssubsidier, således, at det, der kommer let, også er det, der går let!

Vi havde selvfølgelig ikke forventet at få dette lovforslag vedtaget, men vi syntes, det var nyttigt på nuværende tidspunkt at få bogført, at vi i Fremskridtspartiet stadig væk er af den opfattelse, at loven om økonomisk støtte til partierne bør afskaffes, og som sagt: Hvis vi kan få tilsagn om, at de danske skatteydere slipper dét billigere, som Fremskridtspartiets bidrag udgør, er vi også parat til at afstå fra at modtage disse tilskud. Men så længe skattekronerne stadig væk vil skulle betale disse penge til statskassen, ønsker